

og Sindsygeanstalterne. Naar det i Betænkningen siges, at Ministeren har reist principiel Modstand imod en forandret Fordeling af disse Lønningsforholdelser, hvorved et andet Princip skulde gennemføres, nemlig det, at Forholdelserne skulde i højere Grad komme de underordnede Funktionærer til Gode, skal jeg i Tilslutning til, hvad den høitærede Minister i Gaar udtalte, bemærke, at dette ikke er ganske korrekt, idet hans Modstand netop gik ud fra, at det foreliggende Forslag ikke havde den Bestaffenhed, som Flertallet forment, og jeg skal tilføje, at jeg, efter senere at have gjort mig endnu nærmere bekendt med det foreliggende Forslag, er kommen til den Opfattelse, at der her vistnok er nogen Misforstaaelse til Stede fra det ærede Flertals Side. Misforstaaelsen tror jeg grunder sig deri, at der ved de nye Lønninger er foreslaaet Alders-tillæg, som der ikke var ved de tidligere, og der er da fat op i Oversigten ved Siden af hinanden flere Steder de Begyndelseslønninger, som de nuværende, nemlig ansatte Funktionærer ville faae, men ikke tillige de Aldersstillæg, de efterhaanden ville opnaa, medens dette er tilføjet i en Anmærkning, og derved faar Forslaget paa flere Punkter Udseende af, at flere af de underordnede Funktionærer ville blive flettere stillede, end Tilfældet faktisk er. Jeg tror derfor, at dersom Udvalget paany vil gennemgaa disse foreslaaede Lønningsforholdelser særlig med dette Punkt for Øie, vil det maaske komme til Erkjendelse af, at den høitærede Minister har Ret i sin Paastand, og at der her ikke er nogen Tilfidsættelse af de underordnede Funktionærers berettigede Krav.

Jeg skal dernæst tillade mig en kort Bemærkning angaaende det af den ærede Ordfører i Gaarsmødet reiste Spørgsmaal om det kjøbenhavnske Sædelighedspolitiet. Jeg skal først for en Ordens Skyld bemærke, at det forsaavidt ikke var som Ordfører for Udvalget, at det ærede Medlem talte, som dette Spørgsmaal slet ikke har foreligget i Udvalget eller er blevet behandlet der; men jeg tilføjer, at naar jeg bemærker dette, er det ikke, fordi jeg formit Bedkommende vil gjøre Indsigelse derimod. Jeg anser det ogsaa for ønskeligt, at denne Sag drages frem, og jeg anser det ligeledes for ønskeligt, at der fra Justitsministeriets Side bliver ført et skarpt og vaagent Tilhyn med denne Side af de kjøbenhavnske Politiforretninger. Hvad da angaar den af den ærede Ordfører omtalte Bæce af Professor Westergaard og Pastor Stein, skal jeg bemærke, at Professor Westergaards Sanddrubhed og Stræben efter at finde Sanddrubheden og efter kun at anføre

Sanddrubheden er for Enhver, der kjender ham, hævet over al Tvivl, men det forhindrer ikke, at der kan være tilflydt ham mindre korrekte Meddelelser, hvor han ikke har havt Veilighed til eller Mulighed for at kontrollere Korrektheden og opdage Feiltagelsen. Det er blevet gjort gjældende af den høitærede Minister, at dette var Tilfældet paa et enkelt Punkt. Jeg skal dog bemærke med Hensyn til det ene Tilfælde, hvor Berigtigelsen gik ud paa, at den omtalte Person ikke var i sjetten-hyttenaars Alderen, men i to-treogtyveaars Alderen, at denne Berigtigelse forekommer mig mindre væsentlig, thi hvis iøvrigt det omtalte Faktum bliver bestaaende, beror det ganske sikkert paa en saa fuldstændig Misforstaaelse af Politiets Opgave i saa Henseende, at der vistnok vilde være al Anledning til at tilbede den Paagjældende en Retfættelse og vel navnlig egentlig fierne ham fra denne specielle Post. I det Hele turde der maaske være nogen Grund til at foretage lidt hyppigere Personalforandringer paa dette Omraade med Hensyn til Patrouilleringerne i de paagjældende Distrikter, for at ikke Banen skal løbe Bedkommendes Blis, og for at der ikke, hvilket ogsaa kan være mennefteligt, efterhaanden skal opstaa uensfæbelige Forbindelser mellem Politiet og dem, hvem de ere fattede til at kontrollere. Jeg skal dertil bemærke, at jeg for saa vidt staa paa et lignende Standpunkt som den høitærede Minister, som ogsaa jeg anser Kontrollen med dette Uvæsen for nødvendig, og jeg anser den saa meget mere derfor, som jeg har havt Veilighed til i Udlandet, hvor man ikke vil have Kontrol, og hvor Politiet og Myndighederne derfor ignorere dette Uvæsen, at se, at det flourerer fuldt saa stærkt der som her, og man vil der f. Ex. finde saadanne Tilstande som dem, der, hvad der med Føie er blevet nævnt i den omtalte Bæce, finde Sted paa Vesterbro; de finde Sted i selve Hovedgaderne i de paagjældende Byer, saa at Dindet for saa vidt der er værre. Jeg tror imidlertid, at det bestemt maa fastslaaes, at hvad der tilsigtes, selvfølgelig ikke er en Bestyttelse af dette Uvæsen, men en Kontrol, og det er derfor af Bigtighed, at det kommer til at staa klart for Befolkningen, at der her bliver øvet en skarp og for de Paagjældende generende Kontrol, og at saaledes alle Bestemmelser, baade Lovbestemmelser og Reglementer, som ere givne paa dette Omraade for at gennemføre denne Kontrol, ogsaa blive skarpt og strængt overholdte. Jeg nærer ikke den mindste Tvivl om, at den høitærede Justitsminister har en lignende Opfattelse i saa Henseende som jeg, og jeg udtaler derfor den